No. 133. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT

Maandag 7 November.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het antwoord op de Troonrede.

Wij zouden ons zeer bedriegen, of dit antwoord is bestemd om algemeen genoegen te geven. Schier alles, wat men kan bedenken, dat er wel noodig was gezegd te worden, treft men er in aan; als b. v.:

Betuiging van deelneming in de echtverbindtenis van 's Konings dochter, welker gehechtheid aan den geboortegrond en liefde voor Hare bloedverwanten men wel had mogen veroorloven, zich, bij Haar verlaten van dien grond, vrij te openbaren, zonder hieruit een onderwerp van spot te maken. Wat men hiermede, — met het grieven *eener Vrouw*, — voor het algemeen belang hoopt te winnen, kunnen wij niet bevroeden. Zijn er ergens meer onkosten gemaakt dan oorbaar was, of overdreef men welligt, naar sommiger meening, de openbare uiting van deelneming en belangstelling hier of daar, dit zal toch wel niet op rekening dezer Princes of van haren Gemaal te stellen zijn, die er wel niet om gevraagd zullen hebben. De geesel der satire had dan *elders* behooren neer te komen, dan hier.

Aandringen op spoedige mededeeling van het met Belgie gesloten tractaat, naar hetwelk natuurlijk ieder Nederlander met hooge belangstelling uitziet; en waaruit men hopen mag, even voordeelige voorwaarden voor onzen Staat te zullen ontwaren, als ons die zijn toegeschenen, welke voor het Vorstelijke Huis, volgens sommige dagbladen, zijn bedongen.

Aandringen op de regeling der geldelyke aangelegenheden, betreffende LUXEMBURG, hetwelk toch wel, evenzeer als Belgie, een aandeel zal behooren te dragen, in de schuld, op ons rijk drukkende, en bijzonder van die, tijdens de vereeniging gemaakt.

Ware het niet noodig geweest, hier ook een woord te zeggen, ten aanzien der Domeinen aan Prins FREDERIK der Nederlanden afgestaan?

Uiting van het verlangen tot verbetering onzer active zeemagt; een verlangen te regtmatiger, naar gelang onze Overzeesche Bezittingen en de magt, om dezelve des noods te beschermen, voor ons bestaan te onontbeerlijker zijn geworden, en wij in de kunde, ijver en regtschapenheid van het Hoofd des Departements te meerderen waarborg bezitten, dat de toegestane gelden alsnu op eene doeltreffende wijze zullen worden besteed.

Uitdrukking van den onmiskenbaren wensch, om by Oorlog met geene te groote weelderigheid of kwistigheid te werk te gaan. Bij dit Departement schuilt, naar ons inzien, nog een tamelijk groot brok uitgaven, hetwelk, zonder het vaderland in dadelijk gevaar te stellen, of ons zwakker te doen schijnen of wezenlijk te maken, dan wij zijn, van het groote geheel des budgets zou kunnen worden afgesneden.

Belofte van naauwgezet onderzoek der reeds ingediende, en aandrang op de voordragt der nog BENOODIGDE *en nog alleen* TOEGEZEGDE *wets-ontwerpen.*

Het maken van goede wets-ontwerpen schijnt bij onze staatsmannen aan het onmogelijke te grenzen. Waar zit dit gebrek? In onbekwaamheid of tijdsgebrek bij hen, die ze moeten opstellen? Zoo ja, de natie betaalt toch genoeg, naar 't schijnt, om *goed* en *tydig* werk te mogen verlangen.

Wenk, om, by het tarief van in- uit- en doorvoer, matige en doeltreffende REGTEN *te bepalen*, als welke *« de algemeene welvaart bevorderen en der schatkist voordeelig « zyn."*

Regten, op den in- uit- en doorvoer, *belasting van den handel alzoo, zullen de algemeene welvaart bevorderen*, in het oog van H. E. M.! Hoe zal het *Handelsblad* deze zinsnede opnemen?

Wij voor ons lazen haar met genoegen, hetgeen wij, na den gevoerden strijd met het *H. B.*, niet met vele woorden zullen behoeven te bevestigen. Hooge regten, gelijk staande aan verbod, hebben wij niet verlangd; maar de zoodanige, welke de inlandsche nijverheid in staat stellen zouden, zich te ontwikkelen en met het buitenland te kunnen concurreren. Bereiken de regten dit oogmerk niet, dan zijn zij niet *doeltreffend* en kunnen bezwaarlijk de algemeene welvaart bevorderen.

Aandrang op het maken van voortgang met de verkiezingswetten. Daarbij, met naauwgezette inachtneming der grondwettige beginselen, eene *vryzinnige*, doch *voorzigtige* toepassing derzelve te maken.

Beiden kan zeer goed zamen gaan. Wij gelooven zulks, in onze beschouwingen des arbeids van den Hoogleeraar THORBECKE op dit onderwerp, dezer dagen te hebben aangetoond. « *Vryzinnig, doch voorzigtig*" zal toch wel het omgekeerde zijn van het blijven behouden van een stelsel, hetwelk schier alle politieke magt en invloed in handen van *eenige weinigen* brengt, eene *oligarchie* vestigt. Dit is niet maar alleen *onvrijzinnig*, maar het is ook *onvoorzigtig*. (Zie KEMPER, VAN HOGENDORP, na een 15 jarig gadeslaan van de werking van dat stelsel, en een aantal andere geachte Nederlandsche staatmannen.)

Verlangen naar een wys en doeltreffend bestuur der O. I. bezittingen, zonder daarom noodige uitgaven, in het belang der Kolonien te laten.

Inroeping van hulp voor de West Indische bezittingen. Deze laatste wensch zal, wij houden ons zeker van, den oud-Gouverneur Generaal dier bezittingen van harte welkom zijn.

Mogt toch de Minister van kolonien zich *spoedig* in staat gesteld zien, om het vele, dat van zijn bestuur door alle opregte vaderlanders wordt verwacht, met krachtigen ijver tot stand te brengen! Inderdaad *hier* ook vooral bestaat *urgentie!* Zeker zullen ook, ten aanzien der W. I. bezittingen, aan Z. Exc. de gegronde inlichtingen en de verkregene ervaring van zijnen genoemden ambtgenoot niet anders dan te stade kunnen komen.

Goedkeuring van de verbetering der policie; betuiging van bereidwilligheid om DOOR WETTELIJKE BEPALINGEN *mede te werken tot den bloei van het openbaar onderwys.*

Dat kan ook zien op het onderwijs aan de *Koninklyke Academie te Delft.* Waarom ten deze de medewerking der wetgevende magt niet ingeroepen? De Minister KON, naar ons inzien, niet te vreezen hebben, dat eene zóó nuttige en noodige zaak niet ten volle den bijval van de meerderheid der Staten-Generaal zou verworven hebben. Z. Exc. zou gelegenheid gehad hebben tot eene *opzettelyke* verdediging dier zaak, die bij de begrootings-wetten altijd moeijelijker vallen moet; en het schrollen op deze instelling, zoo men niet belagchelijk wilde worden, zou men eindelijk moeten nalaten.

Erkenning (zonder verbloeming, zoo als bij zekere verslagen en opgaven veelal plaats vindt,) » DAT DE ARMOEDE OOK HIER TE LANDE TOENEEMT." *Aanbeveling van de noodige zorg hiervoor en de verwydering van den drukkenden en verderfelyken armen-tax.*

Uitdrukking van bezorgdheid by het nieuwe ontstaande te kort. Gisping der te hooge ramingen by de in werking zynde begrootingswetten. Ernstige waarschuwing daartegen: in ons oog te noodzakelijker, daar nu de Minister uit de belasting-citroen zóóveel gedrukt heeft, als er maar uit te drukken viel, en de laatste droppels wel kunnen geacht worden, eenigermate naar de bitterheid der schil te hebben moeten smaken.

Herinnering aan den drukkenden last onzer schulden, welke bezwaarlyk nog te verzwaren syn zou.

Aanbeveling van bezuiniging door vereenvoudiging van hetgeen te vereenvoudigen is; (hetgeen *veel* zijn zou, kon de grondwet worden herzien; hetgeen weinig zijn zal, geschiedt zulks niet.)

Aanbeveling verder, tot « het meer gelykmatig verdeelen » der lasten, waardoor ruimere bydragen zullen worden » gevorderd van Neêrlands meer gegoede ingezetenen."

Wanneer de meerderheid der Kamer evenceens *handelt*, wanneer het op 't stuk van zaken komt, als zij hier gesproken heeft, dan zou zij verdienen, door het gansche vaderland als in triumf te worden rondgevoerd. Zij had wel slechts haren pligt betracht, *alleen* gedaan, wat billijk en regtvaardig was, en hetgeen reeds voorlang had behooren te geschieden; doch die pligtsbetrachting zou zóó weldadig, zoo heilrijk in hare gevolgen voor het goede volk van Nederland moeten zijn, dat hetzelve gewis, tot in den versten uithoek, tot in het nietigste gehucht zou wenschen de mannen te zien en te huldigen, die eindelijk dezen pligt hadden willen inzien, en denzelven daarenboven vervullen.

Hoe smart het ons, dat wij, zoo menigmaal andere *handelingen* der Kamer ontwaard hebbende, dan hare *woorden* hadden doen verwachten, ook nu nog geene hoop op de verwezenlijking harer uitgedrukte *wenschen* durven koesteren.

Intusschen zou nu de heer ROCHUSSEN iets *kunnen*, iets *behooren* te wagen. Loopt het weder tegen, de natie is dan wederom beter ingelicht nopens het verschil bij de meerderheid der Kamer tusschen *zeggen* en *doen.*

Verlangen van een naauwkeurig toezigt der algemeene rekenkamer, eener juiste contrôle over ALLE *ryksgelden*, even natuurlijk als billijk en pligtmagtig in elken constitutionelen Staat!

Wensch, dat DE VOLGENDE tweejarige begrooting, gelijk mede eene nieuwe voordragt van wet op de pensioenen, (1) van de zucht tot bevordering van het algemeen belang ook in het stuk der pensioenen de onmiskenbare bewijzen zal opleveren. Wij voor ons hopen hetzelfde, voor zoover door *volgende* hier de reeds in deze bijeenkomst te behandelen begrooting bedoeld wordt. Anders zou onze wensch zich ook reeds tot *die* begrooting uitstrekkende, verder gaan dan die van H. E. M. Wij kunnen zelfs den wensch hier niet verbergen, dat er herziening nog vóór den aanvang van 1843 hebbende plaats gevonden, reeds over *dat* jaar de voordeelen hiervan voor de schatkist konden worden ondervonden. Het intrekken van uitgaven, welke onbillijk of onwettig plaats vinden, kan in ons oog niet te spoedig geschieden.

Geruststellende verzekering, (ook voor de schuldeischers van den Staat en dus bevorderlijk voor het nationale crediet.) *van in de* BENOODIGDE *uitgaven te willen voorzien.*

(1) Waartoe wij de vrijheid namen onze beschouwingen mede te deelen in de Vlissingsche Couranten van den 27 en 29 Junij en 1 Julij 1842.

Drukken op de noodzakelykheid, dat, met voorbygang van BIJZONDERE *belangen, alleen het* ALGEMEENE *welzyn in het oog werde gehouden.*

Deze handelwijze te volgen moet wel, voor ieder regtschapen staatsman, als een eerste en heilige pligt beschouwd worden. De herinnering aan dien pligt derhalve, in dit adres der Nederlandsche Staten-Generaal, schijnt wel tot het vermoeden te moeten leiden, dat die pligt niet steeds, zelfs ook in de laatst voorbijgegane jaren, met de noodige naauwgezetheid in ons land werd opgevolgd.

Helaas! helaas! zoo de Staten-Generaal dit hier hebben willen te kennen geven, hoe juist hebben zij dan den spijker op den kop geslagen! Maar kunnen al de leden zelven, de hand in den boezem stekende, er die rein uithalen? Wij wenschten het.

Betuiging van verlangen, dat de lasten des volks mogten kunnen verligt worden, doch vrees, dat er aan geene ALGEMEENE *verligting zal kunnen gedacht worden.*

Wat vroeger, hadden H. E. M. de ruimere bijdragen van Neêrlands meergegoede ingezetenen als noodig en daarom als wenschelijk voorgesteld. *Hier* schijnen H. E. M. reeds berouw gevoeld te hebben, zóóver te zijn gegaan. *Hier* geven zij reeds *vrees* te kennen, dat er geene *algemeene* verligting zal kunnen plaats vinden. Maar dit kon immers niet gehoopt worden, wanneer erkend was, dat Neêrlands meergegoede ingezetenen tot *ruimere* bijdragen in billijkheid moesten geroepen worden, om eene gelijkmatige verdeeling der lasten tot stand te brengen. Kon men dan gelijktijdig het verlangen koesteren, dat ook *dit* laatste gedeelte van Neêrlands ingezetenen, deel van het *algemeen* uitmakende, zou worden verligt?

Dit waren dan twee onvereenigbare wenschen, bij het opstellen van een en hetzelfde adres.

Dat woord *algemeene* moet daarom hier eenigzins bevreemden.

Gelijkmalige verdeeling der lasten zal reeds *zeer velen* verligten, zonder dat het bezwaar anderzijds gevoelig drukken en tot knellende ontberingen noodzaken zal.

Verlangen naar eenvoudigheid in de rekening der algemeene rekenkamer en naar een tydig en uitvoerig verslag van het gebruik der geldmiddelen, welk een en ander H. E. M. dan zouden aanwenden, om met kennis te kunnen bepalen, *wat er wezenlyk gevorderd wordt.*

De Minister ROCHUSSEN zorge dan, voor het kunnen voldaan worden aan dezen billijken en regtmatigen wensch!

Aanbeveling om, NAAR VASTE BEGINSELEN, *het algemeen belang voor te staan.*

Daartoe dan een programma bij den Ministerraad overwogen en vastgesteld, en daarna door elken Minister, zonder omzien, van *die* beginselen uitgegaan. Dan zal ieder hunner gesterkt en ondersehraagd zijn door den invloed en de talenten van zijne gezamelijke ambtgenooten, en ieder hunner zal, als vertegenwoordiger der beginselen van het gansche ministerie, oneindig meer zedelijke kracht erlangen en in staat zijn uit te oefenen, dan thans met mogelijkheid het geval kan zijn.

Verzekering, ten slotte, van trouw en verknochtheid van volk en kamers aan het geslacht van Oranje. Waarop wij geene glosse te maken hebben. Dus — punctum.

Boekbeschouwing.

Over de hervorming van ons kiesstelsel door Mr. J. R. Thorbecke, Leiden bij P. H. van den Heuvell, 1842.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

In steden, boven de 20.000 zielen, zou de beslissing, wie kiezers zijn zouden voor de Staten-Generaal, uitgemaakt worden op denzelfden voet als de beslissing, welke personen aldaar tot raadsleden zouden worden benoemd; waartoe ieder kiezer nu echter eene lijst zou moeten ontvangen van alle personen, welke binnen de stad voor de betrekking van kiezer door de stemcollegien verkozen waren, ten einde de meest waardige personen hieruit voor deze nieuwe werkzaamheid in aanmerking te kunnen nemen.

De opening der kiesbiljetten zou geschieden, als bij die voor de verkiezing der stedelijke raadsleden is omschreven.

Bij proces-verbaal geconstateerd zijnde, welke personen zouden medewerken tot verkiezing der Staten-Generaal, zouden deze personen door den burgemeester der plaats reeds tegen den volgende dag worden opgeroepen, en voorts gehandeld als ten aanzien van plaatsen beneden de 20.000 zielen, hier boven is uiteen gezet.

De voorzitter van het Provinciaal Geregtshof, de opgaven der verkiezingen van alle kiesbevoegde gemeenten ontvangen hebbende, zou bij zich oproepen, om bij de opening der ontvangene biljetten tegenwoordig te zijn:

Twee leden van Gedeputeerde Staten.

Twee leden van het Geregtshof.

Twee leden van het stedelijk bestuur der hoofdplaats en een achttal kiezers, welke het eerst op de lijst der kiezers van die hoofdplaats voorkwamen.

Van de uitkomst dezer opening zou proces-verbaal opgemaakt, en door al de tegenwoordigen onderteekend worden. De gouverneur der provincie zou een afschrift daarvan ontvangen, en de bij meerderheid van stemmen benoemden zoo ook het hoofdbestuur, van den uitslag der verkiezing door Z. Exc. worden onderrigt.

Bij staking van stemmen, zou het lot moeten beslissen, wie als lid der Staten-Generaal ware benoemd.

Volgde men *dezen* weg, de leden der Staten-Generaal zouden vertegenwoordigers *des volks* zijn, *meer in den waren zin des woords*: en de wetten, door hen aangenomen, zouden wetten zijn, waartoe *het volk*, door zijne gecommitteerden had medegewerkt. Bezitten onze tegenwoordige wetten deze kracht?

Dan ook konden wij er vrede mede hebben, dat de leden de Provinciale Staten door de stedelijke en gemeente-besturen, — als beter bekend met de plaatselijke en provinciale belangen, dan de op zich zelven staande *kiezers*, — geroepen werden, om ieder, naar gelang van het bedrag der directe belastingen door de gemeente opgebragt, hun aandeel in de keuren *der Provinciale Staten te leveren.*

Doch moeten de Provinciale Staten de Staten-Generaal *blyven* verkiezen, zoo als de bestaande grondwet het nog wil, dan moet de *volksstem* meer kracht, meer dadelijken invloed hebben op de verkiezing van *die* leden der Provinciale Staten. Dan moeten de kies- of stembevoegden minstens, in de verhouding van 50 kiezers of stemmers op één lid der Provinciale Staten, naar dezelfde grondslagen als wij hier voren ten aanzien van de verkiezing der leden van de Staten-Generaal, ten bedrage van 200, aanwezen, kunnen beslissen, *wie* meest waardig is lid van de Provinciale Staten, zoo voor den *stedelyken*, als voor den *landelyken* stand te zijn. De leden der Provinciale Staten, *door de ridderschap te kiezen*, moeten dan, in vredesname, op dat getal bepaald blijven, hetwelk, naar gelang van de meerdere of mindere zwakheid van ons ministerie, na elk collegie van Provinciale Staten gehoord te hebben, zal worden goedgevonden, voor te stellen, en waarin men slagen zal om het aan de Staten-Generaal aangenaam en aannemelijk te maken.

Afzonderlijke kies-districten voor het platte land zouden niet noodig zijn. Ieder kiezer, in zijn gewoon district, zou zoovele namen stemmen als er voor dien stand, in dat district leden voor de Provinciale Staten noodig waren. In de steden zouden de kiezers zoovele namen stemmen, als er vacatures *voor de stad*, waartoe zij behoorden, bestonden. Bij gemis aan vacatures had men natuurlijk niets te doen.

De bepaling, hoeveel ieder gewoon district voor den landelijken stand in de Provinciale Staten benoemen zou, kon almede ligtelijk geschieden, door de opbrengst van elk district in de directe belastingen, na aftrek van dien binnen de steden, tot maatstaf te nemen.

Het geheele getal der Staten, voor dien stand, over de gansche provincie bij de wet zijnde vastgesteld, en het totale bedrag aan directe belastingen door het platte land opgebragt mede bekend zijnde, behoefde men dit laatste slechts weder door het geheele getal der Provinciale Staten te deelen, om te weten, welk bedrag regt gaf op de benoeming van één lid der Staten, en zoo menigmaal de som in een district werd opgebragt, zooveel leden zou hetzelve ter provinciale vergadering afvaardigen; en voor zooveel leden als in een jaar moesten worden verkozen, zooveel malen zouden er 50 kiezers vereischt worden, verdeeld over de gemeenten, naar gelang van derzelver opbrengst in de genoemde belastingen.

Een zekerder en billijker maatstaf, dan de voorgestelde, gelooven wij bezwaarlijk te kunnen worden aan de hand gegeven. Is de beschaving, en als gevolg daarvan de weelde, binnen de steden grooter dan ten platten lande, de woningen het mobilair zullen er te prachtiger, het debiet, door het patentregt getroffen, te uitgebreider, de opbrengst in de belastingen te grooter om zijn; en bevinden zich grondeigenaren met er woon binnen de steden gevestigd, het bedrag, door dezen aan grondlasten betaald, zou almede als door bewoners der stad opgebragt, aan de stad kunnen worden toegerekend.

Eene vraag echter, niet zonder wezenlijk gewigt, zou het zijn, of niet aan eene gemeente ten platten lande het volle bedrag der grondlasten van de binnen dezelve gelegene landen betaald wordende, haar zou behooren te worden toegereken, onverschillig wie die lasten betaalde. Onzes bedonkens pleiten daarvoor de volgende redenen:

1°. Dat toch die lasten, in den regel, door ingezetenen der gemeente, ten gevolge der bearbeiding van den grond of de beweiding derzelve met vee, *worden verdiend*, en aan den Staat opgebragt.

2°. Dat zulks ook het geval is met de *landhuren*, die dan niet in de gemeente maar binnen de steden geconsumeerd worden, en den eigenaar tot het dragen eener veel hoogere som in *andere* belastingen aldaar in staat stellen, welke dan ook der stad worden aangerekend; zoodat deze in waarheid *dubbel* zou worden bevoordeeld, door de uitoefening van een der nuttigste takken van volksvlijt, welke in eene *vreemde* gemeente plaats vond.

3°. Dat dus uit de plattelands-gemeente-zelve in waarheid en in den regel de grondlasten te voorschijn komen, al worden die door den elders wonenden eigenaar *betaald*, en er derhalve geene onbillijkheid in gelegen is, dat *die* lasten der gemeente worden aangerekend.

4°. Dat zulke landen, en de hoeven daarenboven, de bescherming genieten van de regering en policie *der* plaats, hetgeen zeker geene onverschillige zaak is, en reeds deswege der gemeente aanspraak geeft op compensatie. Hoe zou de ver verwijderde eigenaar deze eigendommen met mogelijkheid zelf kunnen beschermen, of het stedelijk bestuur of de policie zijner eigene woonplaats hier voor kunnen zorgen?

Op al deze gronden, gelooven wij het billijk te zijn, dat de grondlasten eener plattelands-gemeente, onverschillig wie dezelve betale, *haar* worden aangerekend, waar het aankomt op de bepaling, hoevele kiezers zij voor de verkiezing der Staten-Generaal (casu quo) of leden der Provinciale Staten, bij het blijven bestaan der oude grondwet, zal vermogen te leveren.

Vond men overigens, desniettegenstaande, nog altijd de stad der inwoning van den grondeigenaar verongelijkt, door de grondlasten van elders gelegene eigendommen, door sommigen harer bewoners opgebragt, niet *aan haar* te zien toegerekend; men kon aan de keuze dier eigenaars zelven overlaten, dit te herstellen, door hun te veroorloven, domicilie in zulk eene buitengemeente te kiezen, en aldaar hunne stem als kiezer of stemgeregtigde voor de verkiezing der Provinciale Staten en (casu quo) der Staten-Generaal uit te brengen.

Dat zoo iemand nogtans, op twee plaatsen tot het doen van *zulke* keuzen geroepen zijnde, slechts op ééne derzelve daartoe zou mogen overgaan, meenen wij niet noodig te hebben, in het breede te betoogen.

Vreesde men evenwel, ongeacht ook *dit*, voor een te groot overwigt van het platte land, er zou bij de bepaling der evenredigheden, in welke de Provinciale Staten voor den landelijken stand tot die der steden staan zouden, bij de wet, op kunnen worden gerekend. De opbrengst der belastingen zou slechts tot maatstaf, *voor de gemeenten onderling*, dienen, en ter bepaling van het getal kiezers, door ieder naar evenredigheid te leveren.

Wij gelooven, dat deze onze opmerkingen wel eenige overweging verdienen, te meer daar men, van het beginsel daarbij aangewezen uitgaande, van zelf eene meer evenredige vertegenwoordiging van het platte land zou erlangen, en daardoor de voorname beweegreden voor het aanhouden van eenen stand der Ridderschap, hoedanige hier te lande nimmer nationaal zal kunnen worden, in vervolg van tijd, nog te eer zou kunnen komen te vervallen.

Wij zijn nu aan het slot gekomen van onze beschouwingen des arbeids van den geachten Hoogleeraar. Dat wij er onze eigene meeningen invlochten, en eenige nieuwe denkbeelden opgaven, kan men ons wel niet euvel duiden, bij onze gevestigde overtuiging, dat een verbeterd en geheel gewijzigd verkiezingsstelsel het eenige en voorname middel wezen kan en moet, om ons van den geesel der *oligarchie* te bevrijden; om weder echten, zelfstandigen, krachtigen *burgerzin*, om eene bloeijende *nationaliteit*, eene inéénsmelting van aller belangen, eene toenadering van den eenen burger, van den eenen mensch en vaderlander tot den anderen, in ons goede Nederland, te doen plaats vinden; en terwijl wij onze hulde aan den geachten Hoogleeraar toebrengen, voor het goeden aannemelijke in zijnen arbeid voorkomende, voeden wij de hoop dat ook dáár, waar wij te kennen gaven, van Z. H. G. in gevoelen te verschillen, Z. H. G. onze daarvoor aangevoerde gronden wel zal willen overwegen en aan onze bedoelingen, in het algemeene belang van land en volk, regt zal willen laten wedervaren.

Dat de voornaamsten in den lande geroepen worden om deel aan de regering te nemen, hiertegen hebben wij NIETS. Doch dat die voornamen tevens bekwamen, en *opregte vrienden des volks* en van het vaderland zijn, daarvan moet, naar ons inzien, het volk gelegenheid hebben, zich, door het bezit van den noodigen invloed, te verzekeren.

Gaven de keuzen voor de Staten-Generaal in Zeeland, waar de magt der *oligarchie* haar hoogste toppunt bereikt heeft, bewijs van *voortreffelykheid*, wij zouden denkelijk dit gansche vertoog niet geschreven hebben.

Nu oordeele gansch Nederland, of uitkomsten van het *oligarchisch* stelsel *ons* met mogelijkheid konden gerust stellen!

NIEUWSTIJDINGEN.

NEDERLANDEN.

ADRES VAN ANTWOORD OP DE TROONREDE:

(Vervolg van onze vorige.)

« Wij gevoelen met Uwe Majesteit de noodzakelijkheid om de Politie te verbeteren. Het is een onderwerp van zeer teederen aard, hetwelk met de meest mogelijke zorg en omzigtigheid zal behooren te worden geregeld.

« Met belangstelling hebben wij den bloei van kunsten en wetenschappen vernomen.

« Het Openbaar Onderwijs moet een aanhoudend voorwerp van de zorgen der Regering uitmaken, en Uwe Majesteit zal ons steeds bereid vinden om, des noodig, door wettelijke bepalingen daartoe mede te werken.

« Het Armwezen verdient ten volle de aandacht van Uwe Majesteit. Het is niet te ontkennen dat de armoede ook hier te Lande toeneemt. Wij hopen derhalve dat de maatregelen, welke door Uwe Majesteit worden beraamd het gewenschte doel zullen bereiken, en Nederland tegen de vestiging van bijzondere belastingen voor dit onderwerp zullen waarborgen.

« Het aangekondigde te kort, Sire! wij mogen het niet verzwijgen, heeft onze bezorgdheid in eene hooge mate opgewekt.

« Wij hopen, dat bij de aanstaande tweejarige begrooting de middelen tot bestrijding der uitgaven juister zullen worden beraamd, en dat daarbij nevens de gunstige omstandigheden, ook de nadeelige kansen voor oogen zullen worden gehouden.

« De last onzer schulden is zoo drukkend, dat er moeijelijk aan eenige vermeerdering kan worden gedacht. Door spoedig werkende en doelmatige bezuinigingen, door vereenvoudiging van alles, wat voor vereenvoudiging vatbaar is; door het meer gelijkmatig verdeelen der lasten, waardoor ruimere bijdragen zullen worden gevorderd van Neêrlands meer gegoede Ingezetenen, hopen wij te geraken tot het zoo gewenschte doel, dat onze uitgaven door onze middelen worden gedekt.

« Wanneer deze weg wordt gevolgd, wanneer een naauwkeurig toezigt der Algemeene Rekenkamer eene juiste contrôle over alle Rijksgelden uitoefent, zal het mogelijk zijn in het vervolg een te kort voor te komen, en welligt bij gunstiger omstandigheden aan vermindering onzer Staatsschuld te denken. Maar daartoe, wij zeggen het met nadruk, moeten alle krachten worden ingespannen, en, met voorbijgang van bijzondere belangen, alleen het algemeen welzijn in het oog worden gehouden.

« De toegezegde herziening der Pensioenen, Wachtgelden en toelagen staat daarmede in onmiddelijk verband, en wij vertrouwen, dat de volgende tweejarige begrooting, gelijk mede eene nieuwe voordragt van wet op de pensioenen, van de zucht tot bevordering van het algemeen belang, ook te dien opzigte, de onmiskenbare bewijzen zullen opleveren.

Wij zullen aan het onderzoek dier tweejarige begrooting al onze aandacht wijden. Wij gevoelen dat bij ontoereikende bijdragen uit de O. B, de noodzakelijke uitgaven door andere middelen moeten worden gedekt.

(Vervolg en slot hierna.)

MIDDELBURG, 4. November. Gisteren is alhier met goed gevolg, van de werf der commercie compagnie, te water geloopen de stoomboot *de Stad Vlissingen*, gebouwd door den scheeps-bouwmeester *Haverkamp*, bestemd voor de vaart van Vlissingen op Antwerpen, vice verse.

ADVERTENTIEN.

§ § § Op den 28. October 1842, overleed te 's HERTOGENBOSCH, den Hoog Edel Gestrenge Heer GERHARDUS NICOLAAS DE HAAN, in leven Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw, titulair Schout-bij-Nacht, gepensioneerd Equipagemeester der Marine, bij het Hoofd-Departement van de Schelde, Oud Lid der Provinciale Staten van Zeeland en van den Raad der Stad Vlissingen.

Lees Hier!

H. S. WITTENHEER, van Rotterdam, heeft de eer het geacht Publiek te verwittigen, dat zijn Reiziger Dingsdag aanstaande te Vlissingen zal aankomen en tot Woensdag morgen ten 10 ure vertoeven, met PARUIKEN en TOEPETS van de laatste verbetering, Tulle Chevelu genaamd, goedgekeurd door Z. M. den Koning: ook heeft hij medegebragt Parijsche BLOEMEN, PARFUMERIEN, KRAGEN, KANTEN, enz. Dames welke verlangen gekapt te zijn, gelieven te zenden aan het *Hotel de Commerce* aldaar.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 5 November. Sedert den 3 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Ellida, W. Gramm, Callandborg, garst: Die frau Annette, J. Oortgiese, Riga, lijnzaad, Jens Lund, P. C. Bindom, Corseur, garst en erwten; de Maria, W. J. Weerakes, St. Petersburg, lijnzaad; Sylphide, F. D. Ahrens, Riga, houtwaren; Mauritius, N. Henningsen, Drontheim, kalk; Peter Borg, J. N. Petersen, Holbeek, garst; de twee Gebroeders, B. A. Kieke, Marennes, zout; Antonius, G. Roskamp, Riga, lijnzaad; Herkules, G. J. Lammers, Riga, lijnzaad, de Familie, F. Lange, Hamburg, tarwe; Dorothea Constantia, N. L. Skov, Stege, rogge; Koningsbergen packet, J. A. Bakker, Koningsbergen, tarwe; de vrouw Elfa, R. J. Remmers, Carolinenseel, garst, Jamais Pen é, P. Bauwens, Amsterdam, suiker; Elisabeth, B. Gerritsma, Amsterdam, suiker.

Voor Gend bestemd:

Maria Mathilda, A. C. Frane, Riga, lijnzaad; Arminius, D. G. Schladele, Riga, lijnzaad en tonnen; Nephtunis, G. Lamoty, Rotterdam, suiker; Arendina, G. H. Boerhaven, Rostock, garst; de drie gebroeders, C. Muys, Amsterdam, suiker.

Voor Marseille bestemd:

John, A. Akerlund, Hernosand, hout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

La Gazette, J. F. Breckwold, Hamburg, Catharina, H. Petersen, Messina, Beato, F. Scarpato, Trieste, Grefs, T. Schmidt, Wolgast, Almina, L. Buss, Leer, Napoleon, N. Bendixen, Rio-Janeiro, St. Martin, L. Casander, New Castle, Louise Augusta, K. Zimmerman, Koningsberger, de Phoenix, O. Watson, Drontheim, Fonderen, S. Koen, Bergen, Johannes, H. P. Niemann, Rostock, alle ballast; Industrie, J. Holsens, suiker, Hamburg; Mathilda, N. Michaelsen, stukgoed, Londen; Dexterous, H. Bondfield, Hul, de Vriendschap, J. Douwes, Hamburg, Le Perceverant, A. de Vries, Hamburg, alle stukgoed.

Regten voor de maand November.

per mud.

	Invoer	Uitvoer	Doorvoer.
Tarwe en gepelde Spelt	f 0.25	f 0.50	f 0.10
Rogge	- 0.15	- 0, 0	- 00,5
Gerst en Mout	- 0.25	vrij.	- 0,05
Boekweit	- 0,15	- 0.30	- 0,05
Haver	- 0 75	vrij.	- 0,05

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.